

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jarmily Pavlátové a přísedících Mgr. Radky Šimkové a Ing. Víta Sopka v hlavním líčení konaném dne 22. 4. 2021

takto:

Obžalovaný

W. M. Y. A. S., narozený xxx v Bagdádu v Iráku, občan Iráku, v České republice bez trvalého pobytu - zrušen, t. č. na neznámém místě, **stíhaný jako uprchlý**

je vinen, že

dne 30. 1. 2015 v 7.55 hod., v záměru připojit se k bojovníkům Islámského státu, zapojit se do jeho struktur a podporovat jej v boji za vytvoření Chalífátu – Jednotného islámského státu, obviněný odletěl z Letiště Václava Havla v Praze do Istanbulu v Turecku, odkud se následně v přesně nezjištěnou dobu a přesně nezjištěným způsobem dostal na území severního Iráku tehdy ovládaného Islámským státem, kde se obviněný již v první polovině roku 2015 po svém bojovém vyzbrojení aktivně jako příslušník Islámského státu, a to z důvodu ztotožnění se s jeho ideologií a se záměrem způsobit protivníkům Islámského státu zranění či smrt, zúčastnil bojové ofenzivy vojenských jednotek Islámského státu za znovudobytí ropné rafinérie v Baiji na severu Iráku v měsíci dubnu 2015, při které obviněný prováděl útoky proti irácké armádě a koaličním jednotkám, a při které byl zraněn při náletu americké řízené rakety na jeho stanoviště v předmětné rafinérii,

příčemž obviněný jako bojovník Islámského státu vystoupil v propagandistickém videu Islámského státu z roku 2015 označeném jako „xxx xxx xxx“ (*v překladu „xxx xxx xxx“*), které zachycuje boje o ropnou rafinérii v Baiji, kde obviněný s plynovou maskou v ruce a s dalším bojovníkem stojí uvnitř této rafinérie a pronáší v arabském jazyce v překladu

„Poté, co nám vítr donesl vaši municí, tak tato munice se vám vrací, aby vás udusila svým kouřem s povolením Alláha, a my jsme teď vprostřed rafinérie“, přičemž na činnosti Islámského státu jako jeho příslušník se obviněný aktivně podílel také tím, že pro jeho členy vařil v místě bojů, a následně vykonával pro Islámský stát v Mosulu v Iráku administrativní činnost spočívající v propagandě Islámského státu nejméně do 10. 6. 2017 přinejmenším na pozici učitele, na oddělení leteckého fotografování, v oddělení denních tiskových zpráv, v oddělení záležitostí mudžahedínů, za což nejméně od února 2016 do května 2017 od Islámského státu pobíral plat, přičemž k osobě obviněného byla rovněž na výplatní pásce připojena poznámka, že je bojovník, když současně dne 27. 3. 2017 otec obviněného M. Y. A. S., nar. xxx, na základě předchozí žádosti obviněného a vzájemné komunikace přes Skype a Telegram, obviněnému pro zajišťování jeho životních potřeb jakožto příslušníka Islámského státu, čehož si byl otec obviněného vědom, za využití služby Western Union z xxx zaslal G. A. O., nar. xxx do Ankary v Turecku částku ve výši 54 000 Kč (k výplatě v místě určení 2 080,14 USD), který ji přes další nestanovené osoby doručil do přesně nezjištěné směnárny v Mosulu obviněnému, přičemž obviněný zároveň svému otci prostřednictvím vzájemného chatu také sděloval průběžně aktuální informace o situaci v místě jeho pobytu v Mosulu, informace o probíhajících bojích, a vychvaloval v komunikaci vůdce Islámského státu Abú Bakra al-Bagdádího, činnost a úspěchy Islámského státu a zasílal mu různá videa a propagandistické videonahrávky Islámského státu, přičemž Islámský stát, či Islámský stát v Iráku a Levantě (IS, ISIL či Daiš), který má hierarchickou strukturu s rozdělením úkolů, je uveden na sankčních listech 1267/1989/2253 Rady bezpečnosti Organizace spojených národů publikovaných v rezoluci č. 2253 (2015) jako teroristická organizace, neboť Islámský stát byl od počátku za účelem dosažení svého cíle, tedy vytvoření Islámského státu (chalífátu) na území jiných států bez jejich souhlasu, zaměřen na páčání teroru, teroristických útoků a další násilné činnosti proti všem jeho odpůrcům na jím ovládaném území i mimo něj, jakož i zaměřen na nastolení striktního dodržování práva šaría v celé oblasti dle vlastní jednostranné interpretace Islámským státem,

tedy

v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Irácké republiky, narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu Irácké republiky, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, a protiprávně přinutit vládu, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, a uvedený čin spáchal jako člen organizované skupiny,

jako člen se účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017

zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 311 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v **trvání 15 (patnácti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby podané dne 22. 10. 2020 stíhán pro zvlášť závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017 v jednočinném souběhu zvlášť závažného zločinu účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. V souladu se zákonnými podmínkami proběhlo hlavní líčení bez přítomnosti obžalovaného, proti kterému se předmětné řízení koná jako proti **uprchlému**, jelikož v řízení před soudem byl obžalovaný pro soud nedostupný. Jak vyplývá ze spisového materiálu, obžalovaný se zdržuje na neznámém místě. Obžalovaný byl v předmětné trestní věci nedostupný pro orgány činné v trestním řízení i v přípravném řízení, trestní stíhání tedy bylo vedeno jako proti osobě urchlé již od počátku. Souhlas se zadržením obviněného byl státním zástupcem vydán dne 2. 11. 2017. Dne 13. 2. 2018 Obvodní soud pro Prahu 5 shledal, že v jednání obviněného lze spatřovat důvod vazby dle § 67 písm. a) trestního řádu, a vydal pod sp. zn. 37 Nt 1402/2018 příkaz k zatčení, na jehož základě tentýž soud dne 7. 3. 2018 vydal na obviněného evropský zatýkácí rozkaz a dne 23. 5. 2018 požádalo Ministerstvo spravedlnosti o zahájení mezinárodního pátrání po obviněném. Vypátrat místo pobytu obviněného se však do dnešního dne nepodařilo. Obžalovaný dne 30. 1. 2015 opustil území České republiky, kdy v 7:55 odletěl z terminálu 1 letiště Praha – Ruzyně do Istanbulu v Turecku, na jehož území vstoupil týž den, a přičemž toto území nikdy oficiálním způsobem řádně neopustil. Od uvedené doby nebyl na území České republiky jeho pobyt zaznamenán. Soud na osobu obžalovaného tedy vydal příkaz k zatčení i evropský zatýkácí rozkaz, pátrání policie po osobě obžalovaného na jejich základě bylo však neúspěšné. Za dané situace nelze učinit jiný závěr, než že obžalovaný se svým pobytem na bližší nezjištěném místě vyhýbá trestnímu řízení tím, že se skrývá, proto byly splněny zákonné podmínky podle ustanovení § 302 trestního řádu pro vedení řízení proti uprchlému. K řádnému zjištění skutkového stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, soud vycházel z níže uvedených důkazů provedených v rámci hlavního líčení.
3. Svědek M. Y. A. S. při hlavním líčení dne 23. 2. 2021 vypověděl, že v České republice studoval. Od roku 1975 do 1983 byl v ČR xxxx pro Írák. V roce 2005 do ČR přijel jako turista a oženil se. Poté odjel a vrátil se znovu v roce 2006. Od roku 2006 pracoval v xxx a pracuje tam dodnes, nyní je xxx. Obžalovaný je jeho synem. Má jen jeho. Po rozvodu od roku 2002 syn zůstal se svou matkou ve Spojených arabských Emirátech, bylo mu 6-7 let. Rozhodl se zůstat ve škole tam. Chtěl se stát zubním lékařem. Byl normální kluk, fandil fotbalu, měl v pokoji iránskou vlajku. Byl to praktikující muslim, to je naprosto běžné, ale nikdy neměl náboženské sklony. Do ČR se syn dostal na začátku roku 2013 a žil tu společně s ním a jeho novou manželkou v xxx. S bývalou manželkou není od roku 2015 v kontaktu. Syn se tu pokusil několikrát studovat, podařilo se mu dostat na administrativní školu v xxx. Pak ho překvapil zprávou, že se oženil. Svědek tehdy pracoval 12 hodin denně a neměl na něj čas. Syn si někdy v roce 2014 vzal Nikolu Z., a

poté s ní žil v xxx. S Nikolou má dceru. Svědek pochopil, že žijí společně s jejími rodiči či příbuznými. Syn mu následně oznámil, že ukončil studia a přestěhoval se k nim blíž, do xxx. Svědek měl tehdy problémy, onemocněl xxx xxx, a synovi tehdy nechal byt. Takhle generace to je jen internet, počítače. Na nějaké drobnosti se ho nevyptával, je to dospělý muž, syn hrál rád s kamarády PlayStation. To, že syn odjel, se dozvěděl, když náhle opustil byt a nic mu neřekl. Přišel do bytu a tam zjistil, že je byt opuštěný. Nebylo tam žádné vybavení. Jeho největší starostí bylo zjistit, kde jeho syn je, tak se snažil na Facebooku najít kohokoliv, kdy by mu mohl sdělit, kde je jeho syn. Ze vzdáleného příbuzenstva dcer neteří zjistil, že si jedna z dívek myslela, že ví, kde je, a napsala mu, že dojel v pořádku. Dlouho dělal, že o celé věci ví, aby se dostal k více informacím. Dozvěděl se, že se s tou dívkou spojila synova matka (jeho bývalá manželka) a vynadal jí, že mu řekla, proč se vrátil syn do Íráku a následně si bývalá manželka dívku na FB zablokovala. Předpokládá, že na území Mosulu šel, protože manžel té dívky v té oblasti pracoval, dost se tam válčí. V dohledné době se mu syn ozval po Skypu, říkal, že je v pořádku a že se má velmi dobře a že si materiálně nestěžuje, že má veškeré zdravotní služby zdarma. Svědek pochopil a předpokládal, že je to jednosměrná cesta, a že syn se už zpátky nevrátí. Nikdy mu nic nevyčítal, nikdy mu nic ohledně toho neřekl, protože ví, jak skončí – předpokládá, že je to jeho konec. Je to jeho jediný syn a mezi nimi je 48 let věkový rozdíl. Syn mu po Skypu pak řekl, že ho svědek nemá kontaktovat. Pokaždé, když od něj dostane nějakou zprávu, je to pro něj velmi bolestivé. Posílal mu zprávy ohledně útoků, i sebevražedných útoků. Vše si schovával, ale je to pro něj bolestivé. Od doby, kdy opustil ČR, se syna ptá jen na to, jak se má. Syn mu posílal i videa z toho území Mosulu. V roce 2015 se syn opět oženil, kdy se pak dozvěděl, že mají syna, jmenuje se O. Žili v Mosulu. Informace, které mu syn zasílal, bral z veřejných zdrojů. Svědek synovi zasílal peníze, jeho jedinou nadějí bylo, aby někdy mohl obejmout své vnouče. Když byly ty události v Mosulu, tak mu poskytl radu spolu s velkým přáním, aby jeho vnouče zůstalo živé, tak mu řekl, aby svou manželku a své dítě z toho území vyvedl. Syn ho požádal, tak mu poslal 2 000 \$. Syn mu dal instrukce, jak to poslat a dal mu telefonní číslo na člověka v Turecku. Řekl mu, ať potvrzení o složení peněz pošlu jemu a peníze fakticky pošlu tomu člověku v turecku. Až to potvrzení někde pak předloží, budou mu vyplaceny ty prostředky. Syn mu řekl, že dostal 1950 \$, měl z toho radost. Sdílel mu to po aplikaci Telegram. Od syna obdržel video syna s manželkou a vnoučetem. Doufá, že prostřednictvím těchto peněz syn zachránil manželku a svědkovo vnouče, protože o nich od června 2017 nic neví. Syn mu neříkal podrobnosti, říkal, že se jim daří a říkal, že si nemá dělat starosti, že se mají dobře. Celou dobu se ho nikdy neptal na nějaké podrobnosti, nikdy mu neradil, co má jak dělat a byl rád za jakékoliv spojení s ním. To bylo někdy ze začátku, kdy mu syn sdělil, že byl zraněn kousky střepin. Na podrobnosti se ho ale neptal, bál se, že by se mu pak už neozval. Syn mu poslal video, ale nevydržel se na to dívat, viděl první dvě minuty, pak to vypl. On tam v rámci těch útoků působil jako mluvčí, popisoval to, co vidíme. Má dojem, že tam syn asi pracuje v nějaké kanceláři, že on vyloženě součástí útoků není. Z videa, které mu bylo přehráváno v přípravném řízení, poznal svého syna a oznámil to orgánům. Vyčítal si to, ale neměl na něj vliv, vždy si vše dělal po svém. Policie videa viděla u něj doma na hard disku, ale ne že by je zveřejňoval. Byly u něj doma a tam také zůstaly. Vídeá dostával od syna prostřednictvím aplikace Telegram. Na těch videích slyšel synův hlas, ale všechno si nepustil, nemá sílu to vidět. Měl kvůli tomu 6 měsíců deprese a léčil se.

Jméno Abú Bakr al-Bagdádí zná ze sdělovacích prostředků, nic o něm raději vědět nechce. Nikdy synovi nedal příležitost, aby mu něco takového říkal. On jen doufá v zázrak, aby se syn vrátil a svědek mohl obejmout své vnouče, ale bohužel si myslí, že jsou s manželkou i dítětem pod troskami Mosulu. S Nikolou se spojit pokoušel, ale marně. Dívence se pokoušel posílat i dárek, ale bezúspěšně.

4. Nikola Q. (dříve Z.), svědkyně, při hlavním líčení konaném dne 22. 4. 2021 vypověděla, že obžalovaného zná, chodili spolu od roku 2014 a chvíli, asi 3 měsíce, spolu žili u jejích rodičů. Dle islámu měli sňatek. Ona k islámu konvertovala. Obžalovaný měl studovat v xxx, tam byl na koleji a studoval asi 2 měsíce, pak si asi na 3 měsíce pronajal v xxx byt. Ve vztahu byli asi půl roku. Ze začátku byl obžalovaný normální, neprojevoval sympatizaci k Islámskému státu. Pořád s jejím tátou koukal na fotbal, chodili ven a do kaváren. Vše probíhalo běžně. Začalo se to měnit ve chvíli, jak si začal hledat byt. Mluvil o tom, že to, co se děje v Íráku se mu nelíbí a začal koukat na videa. Ta videa viděla, nutil jí, se na to koukat, jednalo se o vraždy a bylo z toho zřejmé, že se jedná o Islámský stát a vraždili se zajatci. Obžalovaný měl díky tomu pak konflikty s jejím otcem – mají baráček, kde je za ním kolejová trať a kde byly kameny, které si obžalovaný nasbíral a měl je u postele. Říkal, že by se je v konfliktu s jejím otcem nebál použít. Poté se začalo měnit jeho chování i vůči ní, kdy jí zakazovat nosit podprsenky, nesměla nosit určitá trika, třeba s hvězdou, spálil jí i roztrhané džíny a nesměla používat parfémy. On o sebe ze začátku hodně dbal, chodil k holiči, voněl se, hezky se oblékal. Poté se však holit přestal, přestal se stříhat, nepoužíval sprchové gely, nedbal na hezké oblečení. Popisoval jí, jak je v kontaktu s lidmi a říkal jí o tom, že je v plánu jeho převoz s tím, že tam bude žít, ale že by chtěl jít do boje, to nikdy neřekl. S obžalovaným otěhotněla. Ze začátku měl obžalovaný radost, pak ale zmizel. To bylo poté, co mu poslala na WhatsAppu fotografii ultrazvuku, tak si jí rozvedl a už se jí neozval. Pokud si jí chtěl rozvést, tak po islámsku k rozvodu stačí třikrát říct „Rozvádím tě“. Zablokoval si jí všude, kde se dalo. Nikdy jí na dítě nepřispíval. Do rodného listu jako otce obžalovaného neuvedla. Pak už se jí neozval a ona změnila vše, co šlo. Nikdy jí ani rodičům nedal žádné peníze, ale když někam šli, tak peníze měl. Měl i kamarády, nějakého čecha v xxx. O Abú Bakra al-Bagdádím mluvil, protože to měl být jeho vzor. Říkal, že ho obdivuje. S otcem obžalovaného se znala, viděla ho asi 2 – 3x. Jevil se jí v pohodě, ale pak už s ním v kontaktu nebyla. Na videu, které jí bylo přehráváno v přípravném řízení, obžalovaného poznala – podle obličeje a hlasu.
5. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, číslo 153/2017 se podává, že z datových nosičů, mobilních telefonů a počítačů zajištěných při domovní prohlídce v bytě otce obžalovaného bylo získáno značné množství propagandistických videí Islámského státu, které obžalovaný svému otci postupně zasílal. Dále z uvedených zdrojů byla získána komunikace přes Skype, Telegram a Viber mezi obžalovaným a jeho otcem a otcem obžalovaného s osobou G. A.O.
6. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví antropologie, ze dne 11. 10. 2017 vyplývá, že byly zkoumány a porovnávány fotografie obžalovaného z dostupných evidencí a fotografie pocházející z doby jeho pobytu v ČR. Všechny skupiny fotografií porovnal znalec křížově mezi sebou navzájem s tím, že shledal shodu zkoumaných osob na všech fotografiích s různým stupněm intenzity, přičemž v každé skupině fotografií došlo u několika jednotlivých snímků k ustanovení obžalovaného s velmi vysokou pravděpodobností či k jeho jednoznačnému ustanovení. Dále byly znalcem zkoumány osoby s podobou obžalovaného vystupující na dvou osobních videích, která byla nalezena na zajištěných datových nosičích či notebookách. Tato videa byla porovnána se všemi skupinami fotografií opětovně s pozitivním výsledkem, přičemž při porovnání osoby ve videích proti některým jednotlivým fotografiím došlo k ustanovení obžalovaného s velmi vysokou pravděpodobností či k jeho jednoznačnému ustanovení. Proti všemu tomuto materiálu byla následně porovnána osoba vystupující na propagandistickém videu Islámského státu pod názvem xxx xxx xxx. Dle znalce je osoba zachycená na filmu ve všech zjištěných znacích shodná s obžalovaným, a to ve stupni pravděpodobně, neboť kvalita videa neumožňovala vyšší stupeň pravděpodobnosti. Nebyl však zjištěn žádný vylučující znak. K uvedenému je též nutné

podotknout, že obžalovaného na propagandistickém videu jasně poznal jeho otec a svědkyně Q. (dříve Z.).

7. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika – fonoskopie ze dne 7. 11. 2017 se podává, že byly zkoumané dostupné hlasové vzorky obžalovaného z propagačního videa Islámského státu a dalších zajištěných videí, z nichž některá byla dohledána na internetu, přičemž znalec uvedl, že na všech těchto videích hovoří pravděpodobně jedna a tatáž osoba.
8. Soud dále provedl dokazování listinnými důkazy. V hlavním líčení byly stranám podle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy k nahlédnutí zejména následující, pro výrok o vině a trestu relevantní, listiny.
9. Z protokolu o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace a CD se podává, že dne 7. 8. 2017 byla provedena domovní prohlídka u Y. M. A. S., nar. xxx, otce obžalovaného, kde byly zajištěny datové nosiče, počítače, mobilní telefony a různé listiny. Mezi listinami byl nalezen dopis v arabském jazyce, jehož autor není zřejmý. V dopisu se však uvádí, že se autor hodlá připojit ke svým bratrům mudžáhidům v Islámském státě. K dopisu otec obžalovaného uvedl, že ho nečetl, že jej našel, když stěhoval věci z bytu do bytu po odjezdu svého syna. Dále byly při prohlídce nalezeny vytištěné kopie cestovních pasů tří arabských občanů a list papíru s telefonním číslem na spol. Western Union.
10. Z odpovědi na právní pomoc z USA – spol. Facebook, výstupů z odpovědi společnosti Facebook na právní pomoc, obsahů e-mailových schránek, protokolů o sledování e-mailových schránek a protokolů o ohledání facebookových profilů obžalovaného vyplývá, že bylo Českou republikou žádáno o vydání obsahových dat ze zjištěných facebookových účtů obžalovaného (celkem 7, z nichž bylo dostupných pouze 5), přičemž byla získána pouze neobsahová data vedených komunikací, tedy registrační údaje a logy. Z registračních údajů byly zjištěny mimo jiné dvě české e-mailové schránky, a to xxx@seznam.cz a xxx@seznam.cz. K e-mailové schránce xxx@seznam.cz bylo zjištěno, že obsahuje pouze 42 doručených zpráv, z nichž většina byla zaslána systémem společnosti Facebook. Zprávy neobsahují žádný souvislý text, jedná se pouze o seznam jmen a přezdívek v arabském jazyce, které označují facebookové profily. Tato schránka byla založena dne 25. 4. 2016, tedy v době, kdy se obžalovaný již nenacházel na území České republiky. První zpráva je ve schránce z data 12. 9. 2018 a poslední z 16. 10. 2019. K e-mailové schránce xxx@seznam.cz bylo zjištěno, že obsahuje 522 doručených zpráv, z nichž většina byla zaslána systémem společnosti Facebook. Většina zpráv upozorňovala pouze na aktivity spojené s uvedeným facebookovým účtem, většinou šlo o nějaký like nebo komentář v arabském jazyce k článku, fotografii, či k videu. Zprávy, obsahující text v arabském jazyce, pocházejí v naprosté většině z ledna 2015, tedy z doby kde se obviněný prokazatelně nacházel na území ČR, ale již se připravoval na cestu do Iráku. Dále na tento e-mailový účet došla dne 9. 2. 2015 a 10. 2. 2015 zpráva v arabském jazyce, která adresáta vyzývá, aby se vrátil, aby zanechal jednání, které bude mít osudové následky pro ni a pro jeho sestry a příbuzné. Tato zpráva byla zaslána pravděpodobně, jak vychází z kontextu zprávy, z FB profilu matky obžalovaného, ale jednoznačně to potvrdit nelze, jelikož název profilu je označen přezdívkou. Z logů přístupů ke zjištěným profilům bylo zjištěno, že jeden profil obsahuje přístup přes poskytovatele z Turecka v době od 30. 1. 2015 do 31. 1. 2015 a u dalšího profilu dne 26. 10. 2016 bylo zjištěno připojení přes poskytovatele v Irácké republice.
11. Z návodu k odeslání peněz se podává, že obžalovaný svému otci zaslal návod, jak mu má poslat určitou peněžní částku. Z kopií cestovních pasů převodců, sdělení Western Union, sdělení společnosti GECO, sdělení Komerční banky včetně výpisů, Viber komunikace a potvrzení o odeslání peněz vyplývá, že otec obžalovaného dne 27. 3. 2017 zaslal dle

- pokynů obžalovaného prostřednictvím Western Union (v ČR vyřizující společnost GECCO a.s.) osobě G. A. O. do Turecka finanční částku ve výši 54 000 Kč, kdy po použití směnného kurzu částka k výplatě činila 2080,14 USD.
12. Z komunikace mezi obžalovaným a jeho otcem, která byla zajištěna v notebooku otce obžalovaného, se podává, že nebyla zajištěna komunikace celá, ale komunikace ze Skype zachycuje období od 10. 2. 2016 do 29. 11. 2016, přičemž tato konverzace byla průběhu tohoto období částečně mazána. Ze Skype konverzace jednoznačně vyplývá, že obžalovaný se nacházel v Mosulu v Iráku, tedy na území tehdy ovládaném Islámským státem, a že se stal aktivním členem této organizace. Do její činnosti se zapojil ihned po svém příjezdu do Iráku na jaře roku 2015 a v této činnosti aktivně pokračoval nejméně do měsíce června 2017. Skutečnost, že se aktivně na činnosti Islámského státu podílel, vystihuje zejména konverzace ze dne 3. 11. 2016, kdy obžalovaný svému otci psal, že Al Džihád učí všechno, a konverzace ode dne 5. 11. do 8. 11. 2016, kdy obžalovaný otci zaslal odkaz na internet a z jejich konverzace je patrné, že na odkazu jde o projev vůdce Islámského státu v Iráku Ibráhíma Awád Al Badrího, známého pod jménem Abú Bakr al-Bagdádí, o kterém obžalovaný v konverzaci uvádí: ... „*To je můj emír, obětoval bych se pro něj. ... Náš šejch a náš miláček.*“ Ze zasílaných zpráv je patrné, že obžalovaný otci průběžně komentoval situaci v Mosulu a průběh tamních bojů, kdy dále obžalovaný i přímo uvedl, že bojoval. Z komunikace přes aplikace Telegram vyplývá, že poslední vzájemná komunikace obžalovaného a jeho otce proběhla dne 10. 6. 2017. Od tohoto data jsou pouze zprávy od otce, který obžalovaného žádá, aby mu dal vědět, zda je naživu. Tyto zprávy zůstaly bez odpovědi.
  13. Z propagačního videa Islámského státu označeného xxx xxx xxx (Překlad: xxx xxx xxx) a z překladů zvuků ve videích je patrné, že video zachycuje bojovníky teroristické organizace Islámský stát při bojích u rafinérie Baiji v Iráku. V průběhu videa jsou do obrazových záznamů vloženy doprovodné arabské texty, které video popisují. V čase 12:08 až 12:15 jsou na videu zachyceni dva muži, přičemž jeden z nich s plynovou maskou pronáší prohlášení v arabském jazyce (v překladu: „*Poté, co nám vítr donesl vaši munice, tak tato munice se vám vrací, aby vás udusila svým kouřem s povolením Alláha, a my jsme teď vprostřed rafinérie*“). Uvedeného muže ztotožnil jako obžalovaného jeho otec i bývalá přítelkyně. Z obsahu videa včetně samotného prohlášení obžalovaného je zjevné, že se bojů na straně Islámského státu aktivně účastnil minimálně v severním Iráku u rafinérie Baiji v první polovině roku 2015. Ve videu má obžalovaný na hlavě čelenku, na které je dle překladu napsáno: „*Bůh je veliký, není boba kromě Alláha*“, což odkazuje na základní vyznání muslimské víry a symbol islámských bojovníků. V rámci znaleckého zkoumání a následného vyhodnocení zajištěného notebooku otce obžalovaného bylo zadokumentováno, že předmětné video bylo v tomto zařízení uloženo nejpozději dne 25. 4. 2015. Z protokolu o ohledání včetně DVD se podává, že obžalovaný taktéž vystupuje na věroučných videích s názvem „Xxx xxx xxx“, dohledaných na internetu (Youtube, Facebook).
  14. Ze sdělení FBI ze dne 20. 3. 2020 se podává, že se obžalovaný nacházel na území ovládaném Islámským státem, v oblasti Mosulu, a dále to, že obžalovaný byl na výplatní pásce Islámského státu v období únor 2016 – květen 2017. Po část období byl veden jako učitel, dále jako administrátor, na oddělení leteckého fotografování, v oddělení záležitostí mudžahedínů, přičemž u jeho osoby byla rovněž připojena poznámka, že je bojovník.
  15. Z úředního záznamu Národní centrály proti organizovanému zločinu, služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 5. 10. 2020 se podává, že obžalovaný W. M. Y. A. S., nar. xxx v Bagdádu v Iráku, podal dne 27. 3. 2013 žádost o trvalý pobyt v ČR. Rozhodnutím cizinecké policie ze dne 27. 5. 2013 byl tento trvalý pobyt obžalovanému na území České republiky povolen, a to do roku 2023. Jako účel pobytu uvedeny humanitární důvody. Rozhodnutí bylo platné od 6. 6. 2013. Místo pobytu a platnost průkazu o povolení k trvalému pobytu bylo zrušeno rozhodnutím ze dne 27. 8. 2015.

- Rozhodnutí nabylo právní moci 12. 9. 2015. Na území České republiky měl obžalovaný hlášen následující adresy: od 27. 3. 2013 do 30. 3. 2014 – xxx, xxx, od 31. 3. 2014 do 22. 10. 2014 – xxx, xxx, a od 23. 10. 2014 do 11. 9. 2015 – xxx, xxx.
16. Ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie, Národního situačního centra ochrany hranic, vyplývá, že obžalovaný Českou republiku opustil dne 30. 1. 2015 v 7:55 hodin, kdy odletěl z letiště Václava Havla do Turecka.
  17. Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 9. 7. 2020, sp. zn. 63 T 9/2020, se podává, že otec obžalovaného byl za odeslání finanční částky synovi do Iráku prostřednictvím Western Union podle § 312d odst. 1 tr. zákoníku odsouzen za zločin financování terorismu, a to k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let.
  18. Ze sdělení ministerstva obrany ze dne 27. 2. 2020 plyne, že bitva o město Baiji a přilehlá ropná zařízení probíhala ode dne 23. 12. 2014 do 22. 10. 2015, kdy se iráckým vládním vojákům a převážně šíitským milicím za podpory koaličního letectva podařilo vytlačit bojovníky Islámského státu. Město Mosul bylo obsazeno Islámským státem v červnu 2014, přičemž jeho znovudobytí probíhalo ode dne 16. 10. 2016 do 20. 7. 2017. Bitva měla komplikovaný průběh, dočišťovací operace iráckých bezpečnostních sil probíhaly až do roku 2018.
  19. Z rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2253, která byla přijata dne 17. 12. 2015, vyplývá zopakování rozhodného odsouzení Islámského státu v Iráku a Levantě (ISIL), sítě Al-Kajdá a spřízněných osob, skupin, podniků a subjektů za pokračující a několikanásobné teroristické trestné činy. Rezoluce připomíná, že ISIL je odštěpeneckou skupinou sítě Al-Kajdá, a že jakoukoli osobu, skupinu, podnik či subjekt podporující ISIL nebo Al-Kajdu lze zařadit na sankční seznam OSN. Na straně 63 sankčních listů 1267/1989/2253 Rady bezpečnosti OSN publikovaných v rezoluci č. 2253 je Islámský stát v Iráku a Levantě prohlášen za teroristickou organizaci.
  20. Všechny důkazy provedené během hlavního líčení soud hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu tedy jednotlivě i v jejich souhrnu, a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla nade vše pochybnost prokázána, a to zejména výpověďmi svědkyně Q. a výpovědí otce obžalovaného. Výpovědi svědků jsou podporovány i provedenými znaleckými posudky, ze kterých je jasné, že se obžalovaný zajímal o propagandistická videa Islámského státu, a že v jednom propagandistické a několika naučných videích dokonce osobně účinkoval, a v neposlední řadě listinnými důkazy, a to především písemnou elektronickou komunikací mezi obžalovaným a jeho otcem, propagandistickým videem Islámského státu, a sdělením FBI. Veškeré tyto okolnosti tedy vedly soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného.
  21. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyně Nikoly Q., obžalovaný již na území České republiky začal sympatizovat s Islámským státem a osobou Abú Bakr al-Bagdádím, který, jak je obecně známo, v čele Islámského státu stál. Dle svědkyně byl Abú Bakr al-Bagdádí pro obžalovaného vzorem, obdivoval ho. Toto je následně dokládáno i konverzací obžalovaného s jeho otcem přes Skype, kdy obžalovaný uváděl, že by se pro něj obětoval, že je to jejich šejch a miláček. Obžalovaný z ČR odcestoval dne 30. 1. 2015, kdy letecky odcestoval do Turecka, odkud se přesně nezjištěným způsobem dostal na území Iráku, které bylo tehdy ovládané právě Islámským státem. Skutečnost, že se obžalovaný nacházel na území Iráku, vyplývá z informací poskytnutých společností Facebook, která uvedla, že připojení jednoho profilu obžalovaného bylo zjištěno přes poskytovatele v Irácké republice, a dále z informací, které obžalovaný sám posílal svému otci přes Skype. Obžalovaný sám uváděl informace o tom jaký je život v Mosulu a jak se tam vyvíjí boje. V Irácké republice se

začlenil do struktur Islámského státu a v jejich řadách setrval nejméně do 10. 6. 2017, kdy máme o obžalovaném poslední zprávy. Obžalovaný se na území Íráku vydal úmyslně, s cílem Islámskému státu pomáhat. Z propagandistického videa, které zaslal svému otci do České republiky, zcela jasně vyplývá, že se činností Islámského státu aktivně účastnil, když se účastnil boje v rafinérii v Baiji. Na videu má na sobě členku se znaky, resp. nápisy, které jsou pro příslušníky Islámského státu typické. Při tomto boji byl však obžalovaný zraněn, jak sám napsal svému otci, a následně začal vykonávat pro Islámský stát administrativní činnost spočívající v jeho propagandě. Uvedené dokládají například naučná videa s názvem „Xxx xxx xxx“, která byla nalezená na internetu. Nevyvratitelným důkazem aktivní činnosti pro Islámský stát je taktéž skutečnost, že obžalovaný figuroval, dle sdělení FBI, na jeho výplatní listině, tedy že od Islámského státu dostával obžalovaný plat. I z tohoto sdělení vyplývá, že obžalovaný pro Islámský stát vykonával různé činnosti, obžalovaný je tam označen několika pozicemi, z níž jednou je bojovník, a následuje administrativní pracovník.

22. Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného jednak jako zvlášť závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku za užití § 313 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, neboť obžalovaný v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Irácké republiky, narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu Irácké republiky, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, a protiprávně přinutit vládu, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, a uvedený čin spáchal jako člen organizované skupiny, a jednak jako zvlášť závažný zločin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť se jako člen účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny. Dle § 129a trestního zákoníku je teroristická skupina společenstvím nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter, je v něm provedena dělba činností mezi jeho jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páchání trestného činu vlastizrady spáchané formou teroristického útoku nebo teroru, trestného činu teroristického útoku nebo trestného činu teroru. Organizovaná zločinecká skupina je podle § 129 trestního zákoníku společenstvím nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. Islámský stát je mezinárodně označován jako organizovaná zločinecká a teroristická skupina. V uvedeném případě je zcela zřejmé, že Islámský stát lze jednoznačně považovat za teroristickou skupinu, která současně naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny. Člen organizované zločinecké skupiny takového měřítka nemusí být do skupiny nějakým formálním způsobem přijat, postačí, aby se osoba fakticky a neformálně do tohoto uskupení včlenila a aktivně se podílela na její činnosti. Tímto svým jednáním obžalovaný po subjektivní i objektivní stránce naplnil všechny znaky trestného činu teroristického útoku a účasti na teroristické skupině v daných odstavcích. Skutkovou podstatu trestného činu teroristického útoku naplnil svou činností v rafinérii v Baiji, která je doložena hlavně propagandistickým videem a elektronickou komunikací mezi obžalovaným a jeho otcem, když otcí sám psal, že se útoku účastnil (... „*Já jsem tehdy četl večerní četbu, a když jsem skončil, po západu slunce jsme útočili, v osmáctém dni jsem byl zraněný...*“), a také otcí psal, že byl zraněn. Předmětné video otcí zaslal též sám obžalovaný. Další činnosti vykonávané obžalovaným, tedy např. administrativní, propagandistické činnosti pro Islámský stát, naplňují skutkovou podstatu druhého trestného činu, tedy trestného činu účasti na teroristické skupině.
23. Podle § 313 trestního zákoníku se ochrana před hrozbou teroristického útoku a teroru poskytuje také cizím státům, přičemž je zcela nerozhodné, v jaké vztahu je tento cizí stát k České republice či zda vyznává stejná hodnotová měřítka jako Česká republika. Je nerozhodné, zda tyto trestné činy byly spáchány na území České republiky či nikoliv, a to

na základě § 7 odst. 1 trestního zákoníku, který zakotvuje zásadu univerzality, která Českou republiku ke stíhání takovýchto zločinů zavazuje.

24. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu, zejména § 39 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 38 trestního zákoníku. Soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy a k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky činu, přičemž se zároveň pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud se dále rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaného, kdy ani po zvážení zásady subsidiarity trestní represe podle § 12 trestního zákoníku nepřicházelo v úvahu uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.
25. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V tomto případě je chráněným zájmem zájem na ochraně života a zdraví obyvatel cizího státu jakožto i zájem na ochraně cizího státu jako takového.
26. Soud se zabýval společenskou škodlivostí jednání i z hlediska osoby pachatele. K tomu je třeba uvést, že obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů, soudu nejsou k jeho osobě známy žádné negativní poznatky. Soud při úvaze o druhu a výši trestu dále přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu rovnou dvou trestných činů a v neposlední řadě soud přihlédl též i k charakteru trestného činu, resp. jeho vysoké společenské škodlivosti. Při stanovení druhu a výměry trestu vzal soud v potaz též chování pachatele po činu, kdy se rozhodně nemůžeme bavit o nápravě způsobené škody ani nápravě jakýchkoli škodlivých následků uvedených trestných činů.
27. Po zvážení všech právě uvedených skutečností a okolností dospěl soud k závěru, že je namísto trest represivního charakteru, a to nepodmíněného trestu odnětí svobody. Trestní sazba u zvláště závažného zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 3 trestního zákoníku je stanovena na 12 až 20 let. Tento trest pak soud vyměřil vzhledem k bezúhonnosti obžalovaného a charakteru předmětného protiprávního jednání. Při stanovení výměry tohoto trestu soud zohlednil především shora citované okolnosti a uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 15 (patnácti) let, což představuje trest uložený ještě těsně pod hranicí poloviny zákonné trestní sazby ustanovení § 311 odst. 3 trestního zákoníku.
28. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný za podmínek ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť soud obžalovanému uložil za zvláště závažný zločin (§ 14 odst. 3) trest odnětí svobody ve výměře patnáct let, tedy je splněna podmínka uložení trestu odnětí svobody ve výměře nejméně 8 let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly. Obhájce má v řízení proti uprchlému stejná práva jako obžalovaný.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, odsouzený může podat do osmi dnů od doručení rozsudku ke zdejšímu soudu návrh na zrušení rozsudku, přičemž soud na základě takového návrhu rozsudek zruší a hlavní líčení se provede znovu.

Praha 22. dubna 2021

Mgr. Jarmila Pavlátová, v.r.

předsedkyně senátu